

<p style="text-align: center;">Gijs van Reeuwijk – 18 Project als zelfstandige Nederwaard 5 Kritiek molenbeleid 2019</p>

Ed van Gerven:

Gijs, we hebben nou net twee projecten gehad, die je in je rijksdiensttijd hebt gedaan, of praktisch in je rijksdiensttijd hebt gedaan. Kun je ook nog een interessant project noemen die je als zelfstandig adviseur hebt aangepakt, en tot een goed einde hebt gebracht?

Gijs van Reeuwijk:

Ja. Nou ja, in principe brengen wij natuurlijk alle projecten tot een goed einde, haha. Maar, wel, toen was ik eigenlijk nog niet zo lang voor mezelf bezig, was Nederwaard 5, Kinderdijk. We waren natuurlijk al veel langer betrokken bij de Kinderdijk. Ook bij heel veel projecten over de onderloop van die molens. Maar Nederwaard 5 was wel een hele bijzondere. Want dat was een molen die scheef stond, en fors scheef stond. Die stond wel beneden 65 cm, was ie scheef gezakt. Nou daar hadden ze in het verleden, dat is niet van vandaag op gisteren gekomen, dat was in het verleden ook al eens een keer een beetje hersteld, door bovenin wat, wat op te metselen. Maar daar was eerst, de eerste vraag van, wat moeten wij daar nu mee, wat is de beste aanpak? En dat was nog niet zo'n gemakkelijke, want, ja, je kunt zeggen, hup, zet dat ding maar recht. Maar waarom moet ie recht staan. Het was natuurlijk ook het idee, ja, maar wij vinden het ook bijzonder dat we nu een, een molen van, haha, een molen van Pisa hebben, weet je wel. Dat is ook zo bijzonder. Nou het bleek dus wel dat ie toch nog steeds wat meer scheef aan het zakken was, waterlopen, daar mankeerde van alles aan. En het was dus eigenlijk ook zodanig, dat je zei, van ja, eigenlijk is het niet meer verantwoord dat die molen draait. Omdat het, al het gaandewerk zo scheef was gezet, ja, dat kon niet meer, met de wielbak, je kon de wielen niet meer verschuiven. Er was zeer grote kans dat, als de molen nog zou draaien, dat je dan een heel groot deel van het historische gaandewerk kapot zou draaien. Dus het was wel reden dat je zei, ja, je moet er toch echt wel wat aan doen. En dan is het de keus, ja, hoeveel moet je eraan doen? Dus hebben we eerst nog de fundering opgegraven, dus eerst heel goed onderzoek gedaan van wat, ja wat is er nou mis. Ik heb sonderingen laten maken. En toen bleek eigenlijk dat bij de bouw de vaste laag op 17 meter diepte zit. Waarschijnlijk een oud stromingsgebied daar bij die Kinderdijk. Dus daar zaten, aan de ene kant van de molen lag de vaste laag 60 – 70 cm dieper dan aan de andere kant. Maar men had toen waarschijnlijk al met heel veel pijn en moeite die 17 meter lange paal de grond in geslagen, dus die, die zweefde boven de vaste laag, en daar is ie uiteindelijk op afgezakt. Nou daardoor is ie scheef komen te staan. En, nou er was toch wel echt veel mis aan die molen. Er kwam geld, met name omdat het natuurlijk Unesco Werelderfgoed is. En toen was het wel duidelijk van jongens, ja, wij moeten 'm rechtzetten. Eigenlijk is er toen voor gekozen om te zeggen van we zetten hem 'op kapzolder' recht. Dat is een periode geweest, toen was ie wel wat verschoven en verzakt, maar nog niet helemaal. En tegen mij van joh, maak maar het bestek, en ga dat maar eens aanpakken, en dit is het budget dat we hebben, punt. En we moeten binnen dit budget blijven, dat was wel om, iets van een miljoen of zo, dat was een vrij fors bedrag nog. Maar. Nou ja, en toen hebben we dat dus zo aangepakt, en een heel, op een basic manier eerst maar eens gaan kijken, van jongens, hoe kunnen we samen met de aannemer, wat zouden de beste plannen zijn. Dus niet zeggen van jongens, we gaan een heel compleet dicht getimmerd plan, met allemaal.... Nee, ter zakekundige aannemers uitnodigen, met hun de problemen bespreken, hoe zou je het aanpakken, wat kost me dat. En uiteindelijk een selectie gemaakt van een aannemer die met een goed plan kwam om, om dus de molen vanaf het maaiveld recht te gaan zetten. Toen met aannemers gezegd, jongens, die, die waterloop aanpakken. Dus echt in stukjes alles opgepakt en binnen budget hebben we dat hele werk uitgevoerd. En, ja, toch wel, echt wel ingrijpend was. En dan zie je dat we toen ook dus alle medewerking, ja kijk, de molens waren van het waterschap geweest, waren naar de stichting overgegaan. Waterschap die had handen ervan afgetrokken. Hun, misschien uit monumenten oogpunt vrij zwakke gemeente, die zei, ja, die Kinderdijk, die was altijd van het waterschap en van de provincie, hebben wij nooit wat mee te maken gehad. Willen we ook niks mee te maken hebben. Dus er hoefde geen bouwvergunning, geen moeilijke monumentenvergunning, of wat dan ook, niets daarvan. Wij gingen gewoon aan de gang zoals wij zeiden, dit is een goed rapport. En er zat wel iemand van de provincie, zat er netjes bij, bij het vergaderen. Daar zat ook van het Rijk, zat er

iemand bij. Van de gemeente kwam weinig, maar.... Dus met alle partijen hebben we gewoon gezegd, jongens, wij gaat dit eens eventjes, ja op een goeie manier oplossen, punt.

Ed van Gerven:

Ja, ja.

Gijs van Reeuwijk:

En daar moest ik af en toe nog aardig wat doorheen douwen, en beslissingen nemen, en dan. Maar dat kwam goed. En dan denk ik ja, dat is toen geweldig goed zo gegaan. Terwijl blijkt nu, dat is dus 2010 waar ik dus over praat zo'n beetje, 2009 – 2010. Dus het is nog niet eens zo lang geleden, maar toen kon dat eigenlijk nog. Zouden wij nu weer met dezelfde problematiek, met dit plan zouden we zitten, nou dan zou denk ik de uitvoering twee keer zo duur worden, weet ik eigenlijk wel zeker. D'r zou tien keer zoveel paperassen voor moeten worden geproduceerd. En we zouden denk ik een aantal jaren bezig zijn met de procedures. En ik ben zelfs bang dat we niet eens een adequate oplossing van het probleem zouden krijgen, omdat de afwegingen zodanig gemaakt zouden worden, dat we denk ik een stilstaande molen zouden hebben, omdat zogenaamd het scheef staan een belangrijkere cultuurhistorische waarde was dan, dan de molen zelf. Dus, ja, dus dat gaf voor mij heel veel voldoening dat we dit, ja, op een, op een, ja.

Ed van Gerven:

Op deze manier, hebt kunnen bereiken.

Gijs van Reeuwijk:

Op deze manier de voortgang. Deze molen, die draait veel, hij wordt weer bewoond. Hij was jarenlang, kon ie niet bewoond worden. Afstammelingen van molenaars die er dus jarenlang gewoond hebben. Arie Hoek die woont erin. Oude bedsteetje, ouwe bedsteetje waar overgrootvader nog in geboren is, dat is er allemaal netjes in blijven hangen, hoefden we er niet uit te halen. Ondanks dat in sommige tijd, wat onder het oude bedsteetje gaten, gaten van meters diep, 't bedsteetje bleef hangen. En ja, als je nu de kamer binnenkomt, dan zeg je van ja, goh ja, dit is de oude kamer, kijk daar, daar is overgrootvader geboren, weet je, in dat bedsteetje. Dus ja, heel.

Ed van Gerven:

Dat geeft je ook extra voldoening dat dat zo heeft kunnen gaan.

Gijs van Reeuwijk:

Ja, ja. En zo zou er eigenlijk meer moeten gebeuren. Maar ja, dat valt denk ik tegen.

Ed van Gerven:

Andere tijden.

Gijs van Reeuwijk:

Andere tijden, andere tijden, ja.